

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא קמא דף יא.

במה נחלקו ת"ק ואבא שאול, בדרשת הפסוק (שמות כב:יב) "אם טרוף יטרף יביאהו עד"?¹

להו"א, דפליגי בפחת נבילה	לדחיה, דלכו"ע פחת נבילה על הניזק	
פחת נבילה על המזיק ¹	על הניזק לטרוח להביא הנבילה לכאן	לת"ק - יביא עדים
פחת נבילה על הניזק ²	על המזיק לטרוח להביא הנבילה לכאן	לאבא שאול - יביא נבילה

האם שמין את הנבילה או שברי הדבר באנשים דלהלן שצריכים לשלם?

בגנב ובגזלן	בנזיקין	בשואל	
אין שמין ³	שמין	שמין ⁴	לשמואל ולרב ולרב פפא
שמין	שמין	שמין	לעולא אמר ר' אלעזר

בבא קמא דף יא:

כיצד קונים בהמה?

בהמה גסה	בהמה דקה	
במסירה	במשיכה	לחכמים במשנה בקידושין
במשיכה	במשיכה	לר' אלעזר והחכמים דברייתא
בהגבהה	בהגבהה	לר' שמעון

מה דין שומר שמסר לשומר ומתה באונס?

שומר חנם שמסר לשומר שכר	שומר שכר שמסר לשומר חנם	
פטור - דהעלה בשמירתו	פטור - דמסרה לבן דעת	לעולא אמר ר' אלעזר
חייב - דהשני לא נאמן לי בשבועה	חייב - דגירע בכח שמירתו	לרבא

¹ דזו הפשטות שצריך להוסיף ולהשלים על הנבילה את תשלום הנזק כפי מה ששואה בשעת התשלום, ואם נפחת שווי הנבילה משעת הנזק עד שעת התשלום מפסיד המזיק. וכדי להוציא מפשטות זו צריך לדרוש כדרשת אבא שאול, אולם ת"ק שלא דורש כן, ש"מ ס"ל כהפשטות הזו.

² מדהוצרך אבא שאול לומר ששמין את הנבילה בב"ד, על כרחך שאין הכוונה לשום אותה כמה היא שוה בשעת התשלום, דזה פשיטא שיכול לשלם לו בשויה ששוה עכשיו - דהרי יכול לשלם אפי' סובין ואם צריכה שומה פשיטא שיביאה לב"ד לשום אותה וא"כ על זה לא צריך פסוק. ולכן ודאי שלפי אבא שאול שכן דורש את הפסוק שיביא את העדודה-הנבילה לב"ד ש"מ דס"ל שבא הפסוק ללמד שמביאים את הנבילה כדי לשום כמה היתה שוה בשעת הנזק ועל זה ישלים את החסר, אבל לא כפי מה שנפחתה עכשיו, כי הפסד פחת נבילה הוא על הניזק.

³ וביארו התוס' (בד"ה אין), דאע"ג דקיי"ל "ישיב לרבות שוה כסף ואפי' סובין", מ"מ שאני גבי גנב וגזלן שכבר קנו את הגניבה והגזילה כשהוציאו אותה מרשות בעלים, ולכן צריכים לשלם חפץ מעליא, משא"כ מזיק שלא מתחייב אלא על הפחת שהפחית את הדבר, ולכן יכול לשלם את השברים ולהוסיף עליהם.

⁴ תחילה הסתפקה הגמ' מתוך דברי שמואל מה כוונתו, והביאה ראיה מזה שאמרו רב כהנא ורב אסי לרב על מה שאמר גבי ההוא גברא ששאל גרזן מחבירו ושברה (שלא באופן של מתה מחמת מלאכה - דבזה שואל פטור), ואמר לו רב שישלם גרזן טוב (ולא ישלם על השברים - וש"מ אין שמין), ואמרו לו רב כהנא ורב אסי "דינא הכי" - וישתיק רב", ומשמע שהודה לסברתם ששמין גם לשואל.